

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Széchenyi-téren, a hidkaputól kimenet balra
a 26. szám alatti ház emeletében.

Megjelen a lap hetenként háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt.
Ára évnegyedre 3 fl. o. é. Hirdetési ár: négyhados sorát először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 krajczár o. ért. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előzetes a hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltek.
A „Közlöny” czikkai sora után 25 kr. előlege beküldése mellett a szerkesztőhöz czinzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési felhívás

„K. KÖZLÖNY” 1864-dik évi folyamára.

Tisztelettel kérjük fel lapunk t. előfizetőit, méltóztatniának megrendeléseiket a jövő év első napjaira megtenni, minthogy a felesleges példányok nyomtatása lényeges kiadással járván, a lapok a létező előfizetők létszámához szoktak alkalmazkodni.

Nincs miért ismételnünk itt mindazon okokat, melyek lapjaink fenállását szükségessé teszik. Habár egy meddő korszakot élünk mi magunk, a világ közszelleme gyorsan halad előre, s nagyszerű eseményeket hozhat egy közel jövő.

És a napi irodalom az, melyben a nemzetek közszelleme egymással érintkezik, és valamennyire fejlett ember többé már a lapokat nem nélkülözheti. Azon leszünk, hogy lapunk a lehetőségig megfelelően hazánk igényeinek.

A „K. KÖZLÖNY” előfizetési ára:

Egészévre	12 forint.
Félévre	6 „
Évnegyedre	3 „

Az előfizetési pénzek kiadónk Stein János középutcai könyvkereskedésébe bérmentve küldendők, hol a lapok pontos szétosztásáról gondoskodva van.

A székelyek s egy régi baj.

III.

Második és már tiszta sikerrel is kecsesítő módszer a soha eléggé nem kárpótolható vereségű székely kivándorlás megszüntetésére vagy mérséklésére volna azon nemes feladat, melyet a székelyföldi, vármegyei és magyar-honi birtokosság oldana meg.

Mi először is a székelyföldi birtokosságot illeti: ez a legszembetűnőbb igényeknek tenne eleget, ha a kivándorolni szándékozóknak mindig volna alkalma közvetlenül vagy közvetve valamit kezébe s így szájába is adni. A székely ember munkája akármikor kifizetné magát; nagyobb birtokok pedig sokféleképpen és sok munkást foglalkoztathatnak.

Itt azonban meg kell vallanom, hogy napjainkban azon székelyföldi nemesi birtokokat, melyek 1848 előtt a zsellerek egész legióját foglalkoztatták, egy néhány béres s a 48 ki egyenlősítés daczára bizonyos alárendeltségi hűségben megmaradt pár zsellér meg kezdi művelni birni! Így az kezd legfőbb bajunk lenni, hogy a régi válszafalakat, melyek elvileg ledöntettek, gazdasági háztartásban s egyéb tekintetekben is nem indokolható idegenség s bizalmatlanság váltja föl; hogy ma még több gondot fordít mindenik osztály az „enyém” s „tiéd”-re, mint a régi kasztvilágban.

Nem akarjuk azon communisticus igényeket s nézeteket szegény kivándorlandó székelyeink érdekére ruházni, melyek mint törvényjavaslatok (!) az oláhság javára a legközelebbi erdélyi törvényhozás szünyegére is képesek voltak fölvergődni: csak azt akarnók valamiképpen a szükölködő székelyek s az egész faj érdekében érvényesíteni láthatni, hogy azon és annyi nép, a mely és a mennyi előbb

mint zsellér és jobbágy bizonyos birtok műveléséből magát föntartotta, eszközölhetné ugyanazon birtokból e föntartást, e status-quo-t mint szabadabban mozogható elem is.

Miképp történjek ez? Nehéz valamely módszer ajánlásával hozzászólanom. Mert ha azt mondom, hogy a szükölködő faj a régi zsellérképzés bizonyos neme szerint, de minden állandóbb és személyi elkötelezettség nélkül vonassék a telensebb birtokok körébe, tartok tőle, hogy valaki vagy a régibb idők sympathiájával vádol, vagy oly expedienst indítványozásával, melyeknek a gyakorlati életben semmi sem látszik megfelelőni.

Ugy van; nem látszik megfelelőni, de e látszat vagy látszatlanosság nem azonos a bizonyos sikertelenséggel. A hol és a mikor egy nyomorgó néprésznek nem luzamos jövőjéről, nem alkotmányyszerű berendezéséről, hanem egy jobb jövő pitymallatáig a perc és jelen szükségéhez képest csupán ideiglenes biztosításáról, magunkénak tartásáról beszélünk: ott és akkor nem láthatok semmi becsületes és valószínű gondolatot a priori mint ezáltal mellőzendőnek.

Birtokosaink szélitiben panaszkodnak, hogy miután birtokaiknak régi munkásai elestek, miután a munkások napzsáma drága és az annyira megrikult készpénz folytonos kiadását föltételezi; miután evvel szemben a gabonának ára a székely piaczkokon még az alföldi inség idejében sines, s miután e ne-bezen művelhető birtok után elviselhetlenre kezdett nőni az egyenes és nem-egyenes adók mennyisége; végre miután eképpen ők saját birtokaiknak nem annyira aránylagos jövedelmeket bevonó tulajdonosai, mint inkább szolgálói, robotolói s olyatán árendásai gyanánt tekinthetők, kik ma-holnap önkrejtathatnak az arenda, illetőleg a szükséges kiadások nem fizethetése miatt: ezen sok „miután”-ból azon szerény következtetést vonnám le s volnék bátor tárgyunk érdeméhez képest követendő eljárásaképpen ajánlani, hogy minden helységben a nagyobb birtokosok a kivándorlandó székelyeket tényleges pártfogás alá vevén, vagyis nekik különösen télen át egy-egy véka gabonát átadván, élelmük fűszereit egy egy font zsiradékot juttatván, s ha az illető azt is igényli, hajléka kifűtését egy-egy szekerecske fát szállítatván s ezeket mérsékelt napzsámokba beszámítván: lenne nyaratszakai a külső gazdaság mellett folytonosan ténykedő s pénz-napidíjt nem követelő, hanem egy kis étellel megelégedő munkás; s így míg a szegény nép a vészes kivándorlástól visszatartatnék, addig a gazdaság jutányosb és jövedel-mesebb haladása eszközölné a birtokos számára.

A szükölködő nőnemnek kender- s lenkésítés, fonás és szövés adatnék kezébe, mely általapidíját kiérdemelhetné; a székely népi-
ipar előbb vitetnék s a birtokosok által ter-mesztien szokott vagy természetű kendernek nem kellene in crudo, csak megtörve vagy megfűlölva a hétfalusiak s más ez ipart mopolizálók birtokába jutnia, hogy aztán a saját font-szött jó székely kelmék helyett drága készpénzen hitvány gyolcsot, takácsost és kartont kelljen vásárolnia!

Uraim! elmondott nézeteim nem hín elmé-letek, nem agyrémekek. Magam ismerem nem nemes és nagyobb birtokos, hanem egyszerű volt katona-családokat; nem olyanokat, kik 30—50—100 holdankint számítják fekvő vagy-onukat, hanem csak legfőlebb 10—15 kö-ből férőjüket, s mégis esztendőnkint vékony kamarájokból s alacson szűszékjaikból magok mellett egy-két szegény családot gyámolítanak és tartnak Isten nevében s ledolgozandó nap-számok fejében.

Székelyföldi birtokosaink gondolják meg ezeket s mindazon segélyző részleteket, melyeket én itten el nem sorolgathatok; de melyeket az Isten, önmagunk, a szegény székely faj és a haza iránti szeretet találékony-sága a mily könnyen tovább részletezhet, épp oly könnyen fog utat s módokat találni azokat foganatba is átvinni.

IV.

Mit az előbbi cikkben általán és a székelyföldi birtokosságra vonatkoztatva elmon-dottam, az egy kis alkalmazással ismételtető a vármegyei birtokosság irányában is.

Nem idézem vissza az ő birtokosság ál-tal követett, de még napjainkban is mako-sul mutakozó azon téves, sőt vétkes eljá-rást, melynélfogva a vármegyei birtokos osz-tálybeliek azon előítélet s önfelédelt elfogultság által vezettetve, hogy a magyar és székely faj olyan jó eseléd nem lehet, mint az oláh, udvaraikat, aloldiumaikat, praediumaikat „en-gedelmes”, de csupán csak is az utánna álló ispán pálcájának engedelmessé, a dolgon pedig fanyalogva és lomhán áteső oláhokkal tölt-ték meg, szorgalmas s akármire inkább hasznosítható szegényebb székelyek helyett. Ez eljárást nem elemzem; minden kornak megvoltak s megvannak hibái; de nem azért, hogy azok az emberiséget állandóan emész-szék, hanem azért, hogy a jelen rajtok okul-va, jövőre nézve azokat jóvá igyekezzék tenni.

Ha a vármegyei főbirtokosaink, kik közül sokan egyszersmind vagy birtokilag, vagy születésileg székelyek is, azt rendelnek meg kezökön levő udvaraik és dominiumaik tiszt-jeinek, hogy az uradalom kezelésére s műve-lésére ennyi s ennyi kivándorló szegény szé-kely családot fogadjanak be; ha a zsidó arenda-torok kezéből a még rommá nem tett ku-riákat s el nem vesztetett szántókat széke-lyeink számára visszavennék; ha általán a zsidó-bérlések s az oláh engedelmesség iránti előszeretők csökkenne: sok, igen sok mó-dot és alkalmat lehetne kimutatni székely vándoraink elhelyezésére.

Lelket emelő volna azon eredmény, melyet a szegény kivándorlandó székelyeink el helyezése, illetőleg munkába-fogadása folytán, például egy székely b. Szentkereszt Zs., egy b. Bánfi Albert, a gr. Bethlenek, Kunok s sok más tisztelt jobbaink uradalmi felmu-tathatának.

Hát Uram Isten! a könnyen és dicsérettel nélkülözhetetlő kóros fényűzés különböző ágai, a jeles mérséklettel mellőzhetett ünnepélyek és vigalmak folytán, s a kártyaasztalok mel-lett is mennyi ezer florenzi vándorol el! Uraim! eme mennyiségeknek szálaléka által is biztosíthatnék néhány székely család, mely az anyagi fenmaradását silány reményének, midőn a fejedelemiségekbe vándorol, egy hon-funak boldogító öntudatát viszi martalékul, hogy ott a hontalanság, szellemi és anyagi kötelek megsemmisülését kietlenében élő és mindig meggyalázó emléke legyen a művelt világ szemei előtt és a történelem lapjain a mi önfelédtségnünk, részvételességünk s ma-gunk által elősegített csenevészedségünk, rom-lásunk és enyészetszünknek!!

Azt sem lehet mondani, hogy a székely-földön kívül levő birtokosság a szomorú szé-kely állapotokkal ismeretlen, s így az ügy fontosságát alkalma sines átérzeni, mely a tényleges befolyás első stadiuma volna. A tényállás ugyanis régi már; ha megindulunk a hazában vagy a fejedelemiségekben, nem kerülhetjük ki ezen féllétnék vézna képeit; a nyilvánosság szünyegén pedig szomorú árny-ként jelentkezik s tűnedez a vigasz élénkítő-se nélkül szomorúan ez ügy.

Honnan van tehát, hogy ez állapot iránt birtokosságunk még semmi sikerrel kecsesítő előzéken szerepet nem vállalt el?

Legyen szabad, hogy a székelység érde-kebeni igényeink illetőleg kérelmünk túlzott ne legyen, e jelenség okaihoz is hozzávetnem. Uraink jövedelemforrásai is sok felől vétet-nek igénybe, még pedig néha az erőszakos végrehajtás minatión kíséretében. Ilyenkor sze-gény székelyünk ügye háttérbe szorul. Uraink-nak rangokhoz képest a divatos vívmányok s fényűzés teréről nem lehet lemaradniok; így kiadásai néha a bevétellel nehéz viszony-ban állanak, mikor is szegény székelyünk ügye háttérbe szorul. — Végre némely birtokosaink gazdálkodásában oly meghasonló szem-pontok uralkodnak, hogy előbbi anyagi exist-entiajuk, részint már is elvesztette alapját, s így ők csak névleg birtokosok; részint ke-ményen meg van ingatva. Oly állapotok, mely-ben a szándék elveszti ruganyosságát, s az akarat megtörik, a példaszó pedig betelik, „ex pumice aquam” s így szegény székelyünk ügye-baja megint háttérbe szorul.

Mindazáltal uraim! ki számíthatja fel azon látatlanul lassan csörgedező ereket, melyeket a segély szükségétől áthatott kebel ugyszólva terem, hogy azokból a sürgető percekben merithessen?

Jegyezzük meg jól, mint öröndetes ana-logiát, s csak akarat és elszántság legyen, javaslatunk kivihetőségének maradó tanu-ságát, azon tényt, hogy a szintén szükségek-kel most inkább, mint máskor kiűző Erdély magyarsága és birtokossága 5—6000 főnyi magyarországi szükölködöt képes volt és ké-pes hajlékkal, dologgal és élelemmel ellátni s fölszolgálni. E tényből azon következteté-s és alkalmazást vélem lehozhatni, hogy a ki-vándorló, mert a magyarországi inségesek sorsát végeredményben teljesen osztó, szegény székelyek közül honunknak a magyarorszá-giak által igénybe vett segítő elemei szintén könnyen megmenthetnék a 4—5000 szeren-esétlent, kik évenként e mostohává vált anya kebléről idegen anyák még hidegebb és szí-karabb karjai közé gurulnak.

Hazám jobbjai! saját példátok tanusítja hogy a segély lehetséges, és még — ámbár századok mulasztásait kell jóvá tennetek — még egészen nem késő!

„III. Napoleon császár és a congressus.”

(Folytatása és vége.)

V.

Hogy a congressus lehetővé tételessék, hogy Európa politikai élete szilárd alapokon, józan területi felosztás alapján ismét felépíttessék, hogy a kormányoknak egymás közti szövetsége s a kormányok a népekkel szorosabba csa-toltassanak, a császár semmi áldozatot nem fogna sajnálni, még ha saját becsületünk és érdekeink árán is.

A formai nehézségeket könnyen el lehet enyésztetni, s midőn minden bizalmatlanság el lesz hárítva, az ürtigyeknek sem lesz helyük.

Semmi kétséget sem szenved, hogy ha a fejedelmek kívánni fogják, a congressus bármely más városban, nemcsak Párisban, össze-ülhet, s erre vonatkozólag Franciaország sem-mi ellenvetést nem teend.

Annai bizonyos, hogy Franciaország, mi-helyt a congressus teendői megállapítva lesz-nek, kész leend jelt adni a lefegyverkezéshez. És ha nemzetünk Európának semmi áldo-zatot nem kell, hogy hozzon, úgy már ma hi-vatalosan kijelenthetni, minő előnyök azok, melyeket magának ígér, s önzetelenségének el-utasíthatlan bizonyítványait fogja adni, midőn tisztán erkölcsi szervezetet tart szem előtt, mely önkényt elismert jog gyakorlatának té-nyén alapul, s midőn azt kívánja, hogy a had-seregek a belnyugalom által megkívánt rend-őrségi szükölkölet számára szállíttassanak le. Ml jelentősége kell, hogy legyen a többé

A velencei nemzeti bizottságnak több ezer példányban kiadott kiadványát a lapok egész terjedelmében közlik. A kiadványban többek között a van mondva, hogy „a régi idő óta hajtott események elvégre közelednek.”

Németország. Berlin, dec. 17. A külcsön-bizottság felirati javaslata a képviselőház dec. 15-iki ülésében került szünyegre. A javaslat emlékeztetbe hozza, hogy a porosz hadseregnek a hercegségekben való működésétől Poroszország katonai becsülete függ. Az olmtüzi visszahatást Poroszország belállapotára és német hatalmi állására, csak a hercegségek megszabadítása fogja elenyészletetni. A minisztérium rendszerénél fogva fél, hogy a kívánt eszközök az ő kezeiben nem a hercegségek és Németország érdekében, nem a korona és ország hasznára lesznek alkalmazva. A hercegségek joga egybetalálkozik az Augustenburgiak örökösödési jogával. Kéri a felsőtestet, hogy a londoni egyezménytől álljon el, ismerje el Augustenburgi Frigyes Schleswig-Holstein hercege jogát, s hasson oda, hogy a német szövetség a herceget örökös tartományainak birtokbavételében hathatósan gyámloltsa. Bismark ur nevében Abeken tanácsos szólt a javaslat ellen. Első cél a szövetségi kötelezettség teljesítése a végrehajtási határozat értelmében, a mire 30,000 ember szükséges. A második cél, elővigyázati intézkedés további lehető bonyodalmak ellen, különösen pedig a szövetségi hadseregnek a dánok általi megtámadása s Poroszországnak a londoni egyezménytől elállása ellen. A kormánynak mindezekre a jogi és alkalmassági kérdésekre elő kell készülnie. Waldek tiltakozik az ellen, hogy a bizottságnak joga volna felirasi javaslattal fellépni. Löwe, Twisten és Schwein ellenben e jogot védelmezik. A vita befejezését péntekre halasztották, Sybelt előadónak, Virchowot pedig előadóségének nevezvén ki.

A „Kreuztg.” írja, hogy a porosz király arra az esetre, ha a szövetségi végrehajtás foganatosítására fegyveres erő válnék szükségessé, az erre kizemelt összes német hadtestek főparancsnokává Wrangel tábornagyot, tábornoki főnöké pedig Falkenstein altábornagyot nevezte ki.

A párisi, londoni és pétervári követekhez folyó hó 5-én egy osztrák körsürgöny ment, amely a hercegségek ügyére vonatkozik, meghatározza mindkét német nagyhatalom álláspontját, s teljes egyetértés ez ügyre nézve, s egyszersmind a bécsi és berlini kabinetek abbeli szilárd elhatározását tudatja, hogy IX. Keresztély csak azon esetben számolhat Ausztria és Poroszország részéről a londoni szerződés pontos betöltésére, ha a hercegségek javára teljesítendő az 1815/22 években a kopenhágai kormány által felvállalt kötelezettségeket; továbbá, hogy a londoni szerződés betöltését követelnie nincs joga, ha az említett kötelezettségeket megsérti. Ez a körsürgöny már a párisi, londoni és pétervári kabinetek kezeiben van s bizonyos, hogy ugyan akkor a berlini kabinet hasonló tartalmu körsürgönyöket küldött el.

Hamburgban nagyban foly a toborzás az Augustenburgi herceg által vezetendő Schleswig-Holsteini hadsereg számára. Kaffmann nevezett nagykereskedő kijelenté, hogy a kik a Schleswig-Holsteini hadtestbe beakarnak lépni, csak nála jelentsék magukat.

Holsteinből írják, hogy a dán kormány erőszakkal akarja elejét venni a hercegségek mozgalmának. A fiatal embereket nagy mennyiségben szölitják zászló alá s szölitják a dán szigetekre. Ezelőtt Schleswig-Holstein összesen állított 1100 — s most magának Holsteinnak kell 1300 lovat kiállítani. A házmotázások folyvást tartanak. A dánok

Neumünsternél s Segebergnél sáncokat készítenek.

Orosz- és Lengyelország. A „W. L.” krakkói levelezője a következő harci eseményekről tudósít: Zarembo felkelő őrnagy, erősbülve Poszinski lovasságával, a Krynkanál történt szerencsés ütközet után, a chelmi kerületbe vonult s dec. 11-kén megszállotta 400 emberrel Dabienka kisvárost. Az orosz, mintegy 40 főnyi helyőrség a felkelők közeledténél hírére, elhagyta a várost. Zarembának e mozdulattal a volt a célja, hogy Volhyniából egy roszul fegyverzett felkelő csapatot magához csatoljon s csapatjának felesleges fegyvereivel felszereljen, s azután huzódjék északra. Azonban még a következő éjjel megtámadta őt Hryniewiecki orosz őrnagy egy zászlóal gyalogság s egy erős lovas csapat élén, s rövid harc után átszorította a Bug hidját. Zarembo a legjobb rendben hátrált Kladiomig, ahol 12-kén Hryniewiecki és Rakus ismét megtámadta. Zarembo ez alkalommal is szerencsén kikerülte a csatát s gyorsított menetben Werbahez ért, hol az említett 150 főnyi csapattal egyesült. A hrubieszowi kerületben Malezenél álló vitéz felkelő főnök Cwiek értesítvén Zarembo helyzetéről, 500 emberrel segítségére sietett s 13-kán Werba-ba érkezett. Az oroszok semmit sem tudva az érkezett segélyről, újból támadást intéztek Zarembo csapatja ellen, de ez alkalommal tökéletes vereséget szenvedtek. Számos halottan és sebesülten kívül, 7 közember, 2 tiszt, 3 löszeres szekér s egy beszegzett négy fontos ágyu estek a felkelők hatalmába. Erre mind a két felkelő vezér a hrubieszowi nagy erdségbe vonult, hogy fáradt csapatjaikat egy ideig pihentessék.

Ujabbak. Berlin, dec. 18. A képviselőház mai ülésében a felirati javaslat feletti vita

bevégeződött. Bismark többek között ezeket mondotta: Az Augustenburgi hercegek, a Dániával 1852-ben kötött egyezmény iránti közbenjárásért neki újból köszönetet mondtak. A király eléggé értesítve van a dolog állása felől. A kölcsön célja világos. A kormány sem akar német becsületet és német földet feláldozni. A ház nem szabad programmat minden eshetőségre. Poroszország politikája felől nem lehet részletesben nyilatkozni. A végrehajtóhatalom dolga a helyes utat követni. Ha háborút akarunk, azt minden nap megtalálhatjuk. Ha a Kopenhágából jött legújabb tudósítások valószínűek, a kormány majd terjedelmesebb hadi készülődést és nagyobb hitelt fog kívánni. Öt órai élnék vita után a felirást 207 szavazattal 107 ellen elfogadták. Ugyanazon ülésben a pénzügyminiszter költségvetési javaslatot terjesztett elő, amelynek egyetlen §-a így hangzik: Az ország megállított rendes költségvetés újabb megegyezésig jövőre is fennmarad.

— München, dec. 19. A király a külügyminiszterhez intézett kéziratában ismétli a londoni jegyzőkönyv elletti tiltakozását, az Augustenburgi herceg jogait alaposoknak tekintve s azok érvényesítésére kézségét nyilváníti.

— Páris, dec. 18. Csatoriski hercegnek Lengyelországra vonatkozó emlékirását ma osztották ki a senatus tagjai között.

Bécsi börze December 21-kén: Nemzeti kölcsön 79.90. 5% Metalliques 72.90. Bank-részvény 786.—. Hitel-részvény 183.80. Váltó Londonra 117.90. Ezüst 118.—. Arany 5.66. 1860-diki Állam kölcsön 92.45.

December 19-én: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 75.—. Erdélyi 71.75.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

NEM HIVATALOS.

(287) 100,000, 50,000, 30,000, 25,000, 20,000, 15,000, 12,000, 10,000, sat. ezüst forint értékű, az idevaló kormány által engedélyezett és biztosítólág oltalom alá vett, államnyeremények kisorsolása a közelebbi hónapokban történendvén, s mivel a legközelebb már **december 23-án leendő húzásra** vonatkozó eredeti részvény-jegyek (nem igények, bizonyosító levelek) adására s kildésére 5 fti részvény-díjjal, megeléven bizva, s a csekély bétételi részvény-díj és a nagy nyereményekre való kinezés tekintetéből, ezen sorsjáték iránti részvét igen jelentékeny leendő, kéretnek a megrendeléseket mentől előbb s közvetlen az alólírt fő bizományoshoz kildeni.

Hivatalos nyervény-sorozatok azoknak kiadások után, a megrendelési tervvel együtt az illető részvevőknek azonnal megküldetnek.

A levél általi megkeresések német nyelven intézendők

GRÜNEBAUM A.

M. Frankfurt, Jubász (Schäfer) utca 11 sz. a „vonal” közelébe.

(284) **A FÖBB CZIKKEK** jegyzéke.

Disz-árak
bőrből, bronce-, fa-, porcellán-, kristályból sat.

kézmunka- és utazó eszközök, Necessairek, kizításkák, pénz-, levél-, szivartárcák stb.

ALBUMOK
itt még nem látott választékban, bámulatos olcsó.

ÉKSZEREK,
a valódihoz hasonló.

Színházi látások és legyezók.

FÉNYÜZÉSI
butorok, virágasztalok, virágtartók, íróasztalok, órák, statuettek, kályha-eszközök, fa- és szénkosarak.

Chinai thea.
Samoarok, theas-edények.

Vadász, lovagló és utazó-eszközök, angol pálcák és esernyők, gummi-, kelme- és bőrcipők.

Pipázó-szerek,
a legkülönbözőbb választékban.

CSAPÓ SÁNDOR

(belmonostor-utca)

Kolozsvártt,

bátorkodik a n. é. és t. cz. közönségnek, négy év óta fennálló kereskedése iránt tanusított kegyes pártfogásáért, szíves köszönetét nyilvánítni; egyuttal szabadságot vesz magának, árucikkjeinek, főleg a közel levő

KARÁCSONI

idényre történt tetemes szaporítására figyelemztetni, mely által a legkülönbözőbb kívánalmaknak is képes megfelelni; — miután szállítmányait a

KÜLFÖLDRŐL,

még a pénzfolyam kedvező idejében fedezte, oly helyzetben van, mikép izletes új tárgyakkal

egy forint

kezdve, feljebb egész 50 frtig nagy választékban szolgálhat.

A csekélyre tett valódi árak a cikkekre jegyzvők, miáltal a vásárlók minden megrovás ellen biztosítva vannak.

(4—4) **A FÖBB CZIKKEK** jegyzéke.

GYERMEKJÁTÉKOK,
számítalan új neműek

Társasjátékok.
Föld- és éggömbök, rajz-eszközök.

KALITKÁK.
Haj-, ruha-, fog- és köröm-kéfék.

Fűtők.
tajok, elefántesont-, kautschuk- és bival-szaruból.

Borotvák, tollkészek és ollók.

Illatszerek,
angol-, francia készítmények, s minden más ismert és kedvelt neműek, valamint a legfinomabb toilette-szivacsok.

Házi eszközök
és tárgyak, u. m.

moderateur-lámpák, asztali- és dessert-eszközök,

kanalak, tálcák, csukor-szelenczék,

girandolok, csillárok,

gyertyatartók, téglázórezek,

moszarak, kávétörők,

s számítalan más tárgyak.

KARÁCSONI ÉS UJ-ÉVI

ajándék cikkek tartalmát:

A legújabb divatu bel- és külföldi **DÍSZÁRUK,** valamint hasznos és mulattató

GYERMEK JÁTÉKOK

dus kiállítását, a jelenkor igényeinek megfelelő **jutányos árban,** a helybeli és vidéki t. cz. uri családok bates rendelkezésére tisztelettel ajánlja

BÁNYAY KÁROLY, kereskedése a „Levél”-hez.

(282) (4—4) Fő-tér br. Józsefika öngá házában Kolozsvártt.

Hirdetmény.

(285) (2—3) Nemes Kolozsmegyében az Örményesi szolgabírói járásban fekvő s 166 ház számú

Budatelte községben a koresma-jog feletti arányosítás megtörténvén, annak folytán az illető jogtulajdonosok és község részéről ezennel közhírre tétetik miszerint a nevezett községbeni koresmárlási-jog a jelen évi **december 30-kán** a helyszínen tartandó közérverés után az **1864-ik évi januárius 1-ső napjától számítandó három évre** haszonbérbe lévő kiadandó, a kivenni akarók addig is a kötlelvel feltételeit megnevezhetik Kolozsvártt **Ürmösi Samunál,** Budateltén pedig községi jegyző **Dumbráva Tivadarnál.** Kolozsvártt, december 13-án, 1863.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvártt, **Wittich Józsefnél** Maros-Vásárhelytt, **Dobray Nándornál** S.-Udvarhelytt, **Barthos Domokosnál** S.-Szentgyörgyör, **Vokál Jánosnál** Nagynyeden, **Sindel Károlynál** Brassóban

kapható:

CSEMEGÉK

KISEBB GYERMEKEK SZÁMÁRA;

melyekkel

családok-, kisdudók- és elemi tanítóknak kedveskedik

GÁSPÁR JÁNOS,

nagynyedi nevelőtanár és képezdeigazgató.

Harmadik javított, 9 beszély- és 170 vers-csemegével bővített kettős kiadás; névszerint:

egyik íróvelre nyomott díszkiadás 2 gyönyörű színezett, 2 könyomásu és 23 fametszésű képpel.

20 1/2 nyolczadrét iv, díszes borítéku keménykötésben . . . 2 fr. 60 kr.

másik szép fehér papíru népies, iskolai kiadás, két fekete könyomásu képpel.

20 nyolczadrét iv, csinos borítéku kemény kötésben . . . 1 for.

Dumanan apó és fia.

Opera Offenbach Jakabtól.

Zongorára.

Potpourri 1 frt — kr.

Francia négyes — „ 60 kr.

Polka — „ 40 kr.

FALI NAPTÁR 1864-dik szökő évre

Különös tekintettel hivatali használatra.

Ára 30 kr. o. é.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betüivel (Bel-farkasutca 74 sz.)